

Σήμερον ἐλάδομεν τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον μεταφρασμένον ἐκ τῆς ἐφημερίδος de Galignanis Messenger, ἐκδιδομένης εἰς Περσικῆς, τὸ ὁποῖον ὡς σχετικὸν μὲ τὰς ὑποθέσεις μας, σπεύδομεν διὰ τὸ περιεργον τῶν περιεχομένων νὰ δημοσιεύσωμεν.

ΕΞΩΓΕΡΙΚΑ.

Λουδίνον. - Τὴν 6 Ὀκτωβρίου.

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, ἤρχισαν ἤδη νὰ ἦναι τὸ ὑποκείμενον τῶν σπουδαιῶν σκέψεων σχεδὸν ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐτῶν ἢ γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἢ μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας αὐτῆς συνάφεια, πρέπει φυσικῶς νὰ ἐκλύον τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἰσχυρῶν Δυνάμεων· διότι καὶ μὲ τὰ παρεστώμενα τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τερκίας πολέμου, εἶναι περιπεπλεγμένα καὶ ὅλων σχεδὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἰα συμφέροντα. Αἱ Δυνάμεις αὗται ἔχον μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν· διότι τινὲς μὲν ἐξ αὐτῶν ἐλπίζον νὰ παρεκτείνων τὸ Κράτος τῶν ἐν καιρῷ τελείου διαχωρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Τερκίαν, ἄλλαι δὲ ἐπιθυμοῦν νὰ προλάβωσιν τὴν διαίρεσιν ταύτην, ἐπισκοπῶν τοῦ νὰ διατηρήσωσιν ὅ,τι προπολλοῦ ἐνομιόσθη ὡς ἰσοσταθμία τῆς Εὐρώπης. Τὸ συζητούμενον λοιπὸν ὑποκείμενον εἶναι τῶν ἐναντίων τούτων συμφερόντων ἢ συναφίς· καὶ ἐκ ταύτης εὐκόλα καθεὶς καταλαμβάνει, πόσον δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον εἶναι τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο.

Ὅσον καὶ ἂν εὐδοκμήσαν οἱ ἀντιπαλαίοντες εἰς τὸν καθεστῶτα ἀγῶνα, καὶ ὅσον καὶ ἂν δυνηθῶν νὰ νικήσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ Τούρκοι, ἡμεῖς εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι ἢ Ἑλλὰς δὲν θέλει καθυποβληθῆ πλεον εἰς τὸν Σουλτάνον· μόνῃ ἢ πι-

κρὰ τῶν παρελθόντων ἀνάμνησις ἐφαρκεῖ νὰ ἐμπυδίσῃ κάθε συμβιβασμὸν μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων. Ἐν ᾧ δὲ ἢ Μεσόγειος, καὶ κατ' ἐξουχίην τὸ Ἀρχιπέλαγος γέμει πειρατῶν (*), ἐν

(*): Ἄς μᾶς συγχωρηθῆ νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ἐν ᾧ ὁ Συντάκτης τοῦ ἄρθρου τούτου ἐνησχολεῖτο εἰς τὴν σύνθεσίν του, δὲν ἦτον καλῶς πληροφορημένος περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κυρίως καὶ κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος ἰδίως διατρεχόντων. Πειραταὶ αὐτόθι οὔτε ὑπῆρχαν, οὔτε ὑπάρχον, καὶ ἐν εὐρέθειαν ἀτομά τινα, τὰ ὁποῖα ἐτόλμησαν νὰ κάμουν κάποιαν κατάχρησιν εἰς τὰς οὐδετέρας σημαίας (καὶ τοῦτο δὲν ἤθελεν εἶσθαι παράξενον νὰ συμβῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικρατείαν, ἐν ᾧ τοιαῦτα παράδειγματα δὲν ἔλλειψαν οὔτε εἰς τὴν Εὐρώπην, οὔτε εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅχι μόνον ἐν καιρῷ πολέμου, ἀλλὰ κάποτε καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης), ἢ Ἑλληνικῆ Διοικήσεως ἐν ᾧ ἄρ' ἑνὸς μέρους ἐφρόντισεν ἀμέσως νὰ καταπαύσῃ τοιαύτας ἀτιμίας καὶ νὰ τὰς τιμωρήσῃ μὲ ὅλην τὴν προσαρμύζουσαν εἰς παρόμοια ἐγκλήματα ἀσπιρητότητα τῶν νόμων, ἀρ' ἑτέρου ἐπαρθενοποιήθη ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ νὰ λάβωσιν τὴν δικαίαν ἰκανοποίησιν ὅσοι ἐτυχαι ποτὲ νὰ δοκιμάσωσιν τινὰ ζημίαν· Ἐὰν δὲ ἀγνοῖζονται νὰ χαρακτηρίσωσιν πειρατείας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπισκεπτανται τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ ἐπὶ Κόρινθου καὶ σημαίας φορητὰ καράβια, δικαίωμα γενικῶς ἀναντιβήτον, καὶ τῶσιν μᾶλλον ἀξιούμενον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅσον τῶν Χριστιανικῶν οὐδετέρων Δυνάμεων ἢ σημαία συγκυματεῖ ἀναφανδὸν μὲ ἐκείνην τῆς ἡμισελήνου εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν λατρευτῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἐστρατείας τῶν ὁσῶδων τοῦ Κορανίου, πρέπει λοιπὸν τότε, καὶ ὅσα καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔθνη μεταχειρίσθησαν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐν καιρῷ διαβρῆξεως ἢ πολέμου, νὰ ἦναι (καὶ κατὰ τοῦτον τὸν ὅρισμὸν εἰς τοιαύτας περιστάσεις θέλουσιν εἶσθαι) ὅλα πειραταὶ· καὶ ἢ εὐρέθῃ τάχα που γραμμένον, ὅτι μόνον οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὰ δικαιώματα τῶν Ἑθνῶν, οὔτε καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ὄφελειαν καὶ διὰ τοῦτο ἐπωμένως εἰς αὐτοὺς μόνον; ἀρμύζει τοιοῦτον ἐπιπέτον; ἢ παραλογία δύναται νὰ φθάσῃ μακρύτερα; Πρέπει νὰ εἰπῶμεν μίαν φορὴν διὰ πάντοτε, ὅτι εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνα οἱ Ἕλληνες, ὅχι μόνον εἰς τὸ ναυτικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ στρατιωτικόν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πολιτικὸν ἐργαστηρίων, ἔλαβον πάν-

φί αι παραχαί θριαμβεύον (†), και οι Αρχηγοί της Ελλάδος, είναι διηρημένοι από τὰ πάθη (†), τὰ ὁποῖα συντείνον κυρίως τοῦ νὰ παρεκτρέψω τὴν Διοίκησιν ἀπὸ τὰ χερὴ της, ἢ ἐπέκτασις βέβαια τοῦ πολέμου, και ὄχι τὸ τέλος τῆς πράξεως νὰ περιμένεται. Ὅλων τῶν Ἑθνῶν τὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὰς λεηλασίας τῶν τοιοῦτων πειρατῶν, και οὐδεμία σημαία δὲν ὑπελήπτεται.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, φαίνεται ἀναγκαία ἡ μεσολάβησις μιᾶς τρίτης Δυνάμεως, ἡ ὁποία νὰ ἐνεργήσῃ ἢ μετὸν σκοπὸν τῆς

τοτε διὰ γνώσεα τὰ συστήματα τῶν ἐξευγενισμένων Ἑθνῶν τῆς Εὐρώπης και Ἀμερικής, και βέβαια αὐτὸν και μόνον τὸν σκοπὸν ἔχοντες ἀπετείνεσαν τὸν ἐπικρατοῦσαν ζυγὸν τοῦ τερατομόρφου Σουλτάνου.
(Σημειώσις Συντάκτου.)

(†) Ἐν ᾧ Ἑθνη ἐξευγενισμένα τῆς Εὐρώπης, Ἑθνη μὲ σχολαίαι ἠθικῆς, μὲ ἀκαδημίας τεχνῶν και ἐπιστημῶν, δὲν ἠδυνήθησαν ποτὲ νὰ ἀποφύγουν εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰς φρικτὰς ἐκείνας παραχάς, τὰς ὁποίας ὁ Κόσμος ὅλος γνωρίζει, πῶς ἦσαν ποτὲ δυνατόν ὁ λαὸς τῆς Ελλάδος, στερημένος ἀπὸ ὅλα τὰ μέσα τῆς φυσικῆς και ἠθικῆς ὑπεραρτισείας του, και ὁ ὁποῖος διὰ τὸν ἐπὶ τοῦ τραχήλου του μισαρὸν και βαρβαρικώτατον τῆς Τουρκικῆς δυναστείας ζυγὸν, δὲν ἠμωροῦσε ποτὲ νὰ ἔχη τὴν ἀνηκουσάν ὀρθὴν ἀνατροφήν, πῶς ἦσαν δυνατόν, λέγω, οὕτως νὰ μείνῃ ἀδικτος ἀπὸ παραχάς; Τὰ ἔθνη ἐκείνα ἦσαν ἀπὸ τακτικῶν ἀπὸ τὰς παραχάς και ἀπὸ τὰ πάθη, ἐν ᾧ ὁ ἀγὼν των ἄλλων σκοπῶν δὲν εἶχεν, εἰ μὴ νὰ κρημνίσῃ τοὺς νομίμους θρόνους, ἀν δὲ και ὑπῆρξαν ἐνίοτε παραχαί εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐταὶ ἔλαβον τόπων ἐν ᾧ ἐγένετο ἀγὼν νὰ στηριχθῶσι και νὰ στερεωθῶσιν αἱ Νόμοι. Σήμερον ἡμῶς ὄχι μόνον δὲν θριαμβεύουν αἱ παραχαί εἰς τὴν Ἑλλάδα (καθὼς ἐξηγηταὶ ὁ Συντάκτης τοῦ ἀρθροῦ τούτου), ἀλλ' οὐδὲ ἔχρος αὐτῶν φαίνεται πούθεν, και διὰ νὰ πεισθῇ εἰς τὴν ἀπάντηται ὁ Κ. Συντάκτης, ἀς λάβῃ ὡς παράδειγμα πρόχειρον και σύγχρονον τοῦ ἀρθροῦ του τὴν Γενναίαν φρουρὰν τοῦ Μεσολογίου, ἣτις ὄχι μόνον διὰ τὰ ἠρωϊκὰ της κατορθώματα, ἀλλὰ και διὰ τὴν ὁμόνοιαν, ζῆλον και ἀρμονίαν τῶν πράξεών της ἀξιούται νὰ ἀπαθανατισθῇ εἰς τὰ Χρονικὰ τῆς Ελλάδος.
(Σημ. Συν.)

(†) Εἰς καμμίαν Ἐπικρατείαν τοῦ Κόσμου, νομίζομεν δὲν ὑπάρχουν Ἀρχηγοί, οἵτινες νὰ μὴ κυριεύονται ἀπὸ πάθη. Τὸ μέγιστον ἀπάντων καλῶν ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἦτον τρέψος νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους καρδίας τὰ πάθη, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ὄχι μόνον αἱ πόλεις διστρεφῶνται, ἀλλὰ και ἡ οἰκιακὴ εὐαιμονία πάσχει οὐκ ἐλαφρῶς, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν εἰς ποῖον Κράτος, εἰς ποῖον πόλιν, κόμην ἢ οἶκον, εἰς ποῖον ἄτομον τελευταῖον δὲν ἐμφαλεῖται τὰ πάθη; Οἱ Ἕλληνες πρωτόπειροι τῆς ἐπιστήμης τοῦ διοικεῖν, τί βλέπων στρέφοντες τὰ βλέματά των περὶ εαυτοὺς;
(Σημ. Συν.)

διαίρεσως, ἢ δι' ὁσίων νὰ συντρέξῃ και βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας (τὸ ὁποῖον και νομίζεται πάντοτε πλέον ἀναγκαῖον), και οὕτω νὰ ἀσφάλισῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν νήσων και τῆς Στερεᾶς Ελλάδος. Αἱ περιστάσεις (ὡς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ τὸ προσθέσωμεν κατὰ δυστυχίαν) δείχνουν τὴν Ἀγγλίαν ὡς Ἐπικρατείαν πλέον ἐπιτηδεῖαν νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τούτον. Τὸ δυνατόν ναυτικὸν της, ἢ εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους ἐπιρροία της, ἢ γεωγραφικὴ θέσις της, ὡς νήσος, και ἢ καταλλήλως ἐλευθέρη πολιτικὴ τῆς Χέρσου Εὐρώπης, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἢ ὑγειᾶς και φρονιμοτάτη αὐτῆς πολιτικῆ, ἣτις εἶναι τὸ ὑποστήριγμα τῆς Ὀθωμανικῆς Δυνάμεως, ὅλα ταῦτα συντρέχον εἰς τὸ νὰ ἀναλάβῃ τοιοῦτον βάρος ἢ Ἀγγλία. ὡς Διοικήσις ἐπιτηδεμοτέρα νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ νέον τούτο Κράτος, και ἐνταῦθ', διότι αἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἠμωροῦν νὰ λάβουν ὀλιγωτέρας ἀφορμὰς φύσει ἢ ἀντιζηλίας διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀποσπάσμα γράμματος ἐκ τοῦ Ἐπαρχεῖο Ἀνατολικοῦ. Τὴν 26 Νοεμβρίου.

Προχθὲς ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἔρριψεν ἰκανὰς βόμβας, και κανονίαν σφαιράς, κατὰ δυστυχίαν ἐφονεύθησαν δύο γυναῖκες. Χθὲς εἰς τὰς 25 ἐμετρίασεν ὁσώπουν τὸν πυροβολισμόν τε τὴν ἰδίαν ἡμέραν μετέβησαν εἰς τὸ Χελιδονάσι δύο ἀνθρώποι διὰ νὰ μετακομίσωιν νεγόν, και ἐπειδὴ ἐκεῖτε ἐνέδρευον μερικοὶ Ταῦρκοι, ἔρριψαν και ἐφόνευσαν και τοὺς δύο, δαθείσης ἐνταῦθα αὐτῆς τῆς φήμης, ὁ Γενναῖος Στρατηγὸς Λάμπρος Βεΐκος, ὅστις κατὰ τύχην εὐρεθὴ ἐνταῦθα, ὤρμησε κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐστρατοπεδευμένων εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου με ὄλως τοὺς ἐνταῦθα, οἵτινες και ἐπολέμησαν ἀνδρείως και μὲ ἀσύγκριτον μεγαλοψυχίαν ἐφόνευσαν πολλοὺς ἐχθροὺς, και ἔλαβον και ἰκανὰ λάφυρα, ἢ μάχη ἐπεκράτησε πλέον τῶν πέντε ὡρῶν, ὥστε ἢ νῦν μόλις τὴν διέλυσεν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 26 Νοεμβρίου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας, ἐν ᾧ μόλις ἐκοκινίζεν ἀκόμη ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ τὰς τελευταίας ἀκτίνας τοῦ δύοντος ἡλίου, ἤχησε

καὶ πάλιν εἰς τὰς ἀποάς μας ὁ κρότος τῶν θαλασσιῶν κανονοβολισμῶν χωρὶς διακοπὴν .

Ἡ ναυμαχία διήρκεσε περίωπε μίαν καὶ ἡμισοεῖαν ὥραν· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἀγνωστοῦμεν .

Σήμερον τὴν αὐγὴν ἠκούσθη καὶ ἕτερα ναυμαχία μεταξὺ Γλασκέντσας καὶ Ζακύνθου· ἀλλ' εἶναι δυνατὸν, τὰ κίματα τῆς θαλάσσης νὰ μᾶς φέρων τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποβάτου ;

Ὅλος μανιωμένος ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς, ἠθέλησε νὰ μιμηθῆ τὸ ἀδιάλειπτον τῶν θαλασσιῶν κανονοβολισμῶν· ἡ πυροβολικὴ τε δὲν ἐστάθη οὔτε στιγμὴν εἰς ἀνεσιν . Ἐν τούτῳ παρατηρεῖται, ὅτι δὲν ρίπτων οἱ βάρβαροι διόλου βόμβας· καὶ τοιαύτη ἔλλειψις δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ ἀποδοθῆ, εἰμὴ εἰς τὴν στέρησιν κοίλων σφαιρῶν . Δύω στρατιῶται ἐσπληγώθησαν, καὶ ἓνας ἐργάτης ἔγινε δῦμα τοῦ ἐθρικοῦ πυρός .

Τὸ δεῖλι ἐφάνησαν τὰ ἐχθρικά καράβια ἀποσυρόμενα πρὸς τὰ νερά τοῦ Πάτωπα . Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἤρχισε νὰ φυσᾷ ὁ ἀπηνλιώτης σφοδρότατα, τὰ δὲ τεχνικὰ ταῦτα καράβια ἐρρίψαν τὸ ἐσπέρας τὴν ἀγγυραν μεταξὺ τοῦ Πάτωπα καὶ Κάβου-Καδίνα, πολὺ μεμακρυσμένα τοῦ λιμένος μας .

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ . Δύω ὥρας πρὶν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος, ἤρχισε ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς νὰ πυροβολῆ μὲ τὸ σύνθηρες πείσμα τε· ἐν ταύτῳ μέρος ἐχθρῶν εἶχον καταβῆ εἰς τὴν δευτέραν παράλληλον τῶν χαρακωμάτων των, καὶ ἤρχισαν νὰ τεφεκίζων· ἡ ἄμεσος διὰ τεφεκισμῶν ἀπώκρσις τῆς ἀγγύρας καὶ γενναίας φεβρίας μας τοὺς ἔκαμε νὰ ἀπισθοδρομήσωσι .

Τὸ πρῶτ' ἔγινεν ἀμοιβαῖος κανονοβολισμὸς· ἕκ μέρους μας ἐρρίφθησαν κατὰ τῶν ἐχθρικοῦ σκηρῶν καὶ ἰκαναὶ εὐστοχῶς σημαδευμένα βόμβαι .

Ὁ ἀπηνλιώτης ἄνεμος ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν . Ὁ δὲ ἐχθρικός στόλος ἐβάλλη πρὶν τῆς μεσημβρίας εἰς τὰ πανία, καὶ εἰσέπλευσε εἰς Π. Πάτρας . Μετὰ τὴν μεσημβριαν ἦτον ὁ καιρὸς βοροχερὸς· ὅθεν ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἔκειτο εἰς παντελεῖ ἡσυχίαν .

Τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ . Ὁ ἑσθινὸς πυροβολισμὸς ἔγινε μὲ ἀμοιβαίαν μετριότητα σήμερον . Τὴν μεσημβριαν ὁμως ἐξηγγιώθη ὁ βάρβαρος καὶ ἐκανοβολήσῃ τὴν πόλιν μας μὲ μέγα πείσμα .

Ὅλίγα τινα ἐχθρικά καράβια παρὰ πλεον ἔξωθεν τῶν φρεριῶν, ἐκπληροῦντα τὸ χρέος τῆς φυλακῆς· ὅλος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν βαρβάρων στόλος μένει προσωρμισμένος ὑπὸ τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου .

Πρὸς πὸν εὐγενέστατον Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Κύριον Ἰωάν. Ἰ. Μάγερ .

Εἰς ἄκρον, κύριε! καταθλίβεται ἡ ψυχὴ μου· διότι εὐρίσκομαι ἀνογκασμένος, ἐκτραγῶδων τῶν Πελοποννησιῶν τὰς δυστυχίας, νὰ μεμφθῶ τὰ ὄπλα των, τὰ ὄπρῳα κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἔδειξαν ἀνανδρίαν μεγάλην, ἐνῶ οἱ αὐτοὶ εἰς τὴν παρελθούσαν τετραετιαν ἐφάνησαν πάντοτε ἀμιμητοὶ Ἡρωες εἰς ὅσας κ' ἂν συνεκρότησαν μάχας μετὰ τῶν ἐχθρῶν μας .

Τὸ πέλαγος τῶν τωρινῶν δυστυχῶν καὶ τῆς παραλίῃ Πελοποννήσῃ, ὅσαι ἀνεφύθησαν ἀπὸ τὴν ἐμφάνησιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ βδελύγματος, ὄχι διὰ τὴν ἀνδρίαν τε, ἀλλὰ διὰ τῶν Πελοποννησιῶν τὸν πανικὸν φόβον, κατεκάλυψε τὰς ἀνδραγαθίας των εἰς τὸν βυθὸν τῆς λησμονησίας, καὶ δὲν ἀφίνει ἡ Σφηνώδης αὐτῶν παραστάσις μήτε κἂν νὰ ἐνθυμῆται τις, ὅτι ποτὲ οἱ Πελοποννησιοὶ ἀνδραγάθησαν . Ἡ ἐμπειρία τῶν πολεμικῶν σχεδίων ταῦ Στρ. Κολοκοτρώνη, τὸ ταχύπτερον, ἡ γενναιοψυχία εἰς τὰς συμπλοκάς των μαχῶν, τῆς σπαράξης τὸ ἐπιδέξιον πιάσιμον τοῦ Στρ. Νικήτα Σταματελόπουλου, ἐνεκράθησαν· καὶ καταπλακωθέντ' ἀπὸ τὸν πανικὸν φόβον, ὁ ὁποῖος κατέλαβεν ὅλας τῶν Πελοποννησιῶν στρατιωτῶν τὰς καρδίας, εὐρίσκοντι εἰς ἄκραν ἀκινήσιαν .

Τὸ Βαλτέτσι, τὰ Δερεβανάκια, αἱ Κορινθιακαὶ πεδιάδες ἐκήρυξαν τὰς ἀνδραγαθίας αὐτῶν μέχρι τῆς χθερινῆς ἡμέρας· καὶ τὸ αἶμα τῶν Τούρκων κατεπάγωνεν εἰς τὰς φλέβας των, ὅταν ἀνεκάλεν εἰς τὴν ἐνθύμησίν των αὐτὰ τὰ ὀνόματα· ἀλλ' ἀλλοίμονον! ἡ πτώσις τοῦ Νεοκαστρου, ἡ ἐγκατάλειψις τῆς Τριπολιτσᾶς εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Αἰγυπτίων, ἡ ἐρημωσις τῆς Ἀρκαδίας, ἡ αἰχμαλωτήσις τῶσων γυναικῶν καὶ παιδιῶν, ἡ φθορὰ, τὸ σφάζιμον τῶσων ἀθῶν ψυχῶν εἰς αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὸν Πύργον, Γαστοῦνην καὶ τὰς πεδιάδας τῆς κατεβάπτισαν αὐτὰ τὰ Σεβαστὰ ὀνόματα εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς λήθης .

Πελοποννήσιοι! ποῦ εἶναι ἡ προσηγορία σας ἀνδρεία; ποῦ ἡ προθυμία, τὴν ὁποίαν εἶχατε νὰ τρέχετε εἰς τὸν πόλεμον; ποῦ αἱ ἀνδραγαθίαι σας; ὅλα φεῦ ταῦτα μετατοπήσαντα σᾶς ἀπέδειξαν ἀνάνδρους, περιττοὺς καλλωπιστάς τοῦ σώματός σας, προθυμοὺς νὰ μαλαμοκαπνίζετε τὰ ὄπλα σας, νὰ λευκαίνετε τὰς φαστάνελας σας, φιλοτιμούμενοι πῶς νὰ ὑπερέβητε τὸ ἄλλον κατὰ τὰς πολυεξόδους ἐνδυμσίας, καὶ σπλισμοὺς, καὶ εὐχαριστούμενοι μόνον εἰς τὰς προσωφείας αὐτὰς ματαιὰς φαντασίας καὶ ἐπιειξίαις· οἱ ἀρχηγοὶ σας σᾶς προσκαλοῦν εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολέμου, καὶ σεῖς ἀντὶ νὰ τρέχετε μὲ Γίγαντιαία εὐήματα πρὸς ἀφανισμόν τοῦ ἡῶν μολύνοντος τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου Αἰγυπτίως, ὁπισθοδρομεῖτε, οἱ μὲν ζητοῦντες ἀσυλον εἰς τὰ ὄρεϊνά τῆς Πελοποννήσου, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἐπιδόνησον· ἐπειδὴ καὶ τὸ στάδιον τοῦ πολέμου ἐκδίδει πάταγον μέγαν, καὶ ἡ Ἠχώ τούτου κάμνει τὸ περικάρδιον αἷμα σας νὰ παγῶνῃ.

Δὲν εἶναι ἐντροπή σας νὰ στερῆσθε τὰ κτήματά σας, τὰς κρησικίας σας, καὶ τὸ μεγαλύτερον τὰ φιλάτατά σας; νὰ βλέπετε τὸν Αἰγυπτίον νὰ περιφέρεται τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Πατρίδος σας ἀναιμῶτι, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τρέχετε εἰς τὸν πόλεμον ὡς λέοντες πνέοντες ἐκδικησίαν; ἐνῶ ἔπρεπε νὰ στοχάζεσθε τὸν θάνατον εἰς τὸν πόλεμον ἐνδοξον, παρὰ νὰ διδετε τὰ ὁπίσθια εἰς τοὺς Αἰγυπτίως, ἀφίνοντες εἰς τὴν διάκρισιν τῶν τὰ φιλάτατά σας, καὶ φεύγοντες κατησχυμένην διὰ σᾶς φυγῆν.

„Ὁ τί θανάτος ὁ θάνατος, ὅποιον γεννᾷ τὸ βόλι,
 „τὸν θάνατον στὸν πόλεμον, θράμβον λέγουσιν ὄλοι.

Ἀλλὰ καὶ τούτο καὶ κάθε ἡρωϊκὸν ἀπομνημόνευμα ἐξέφυγεν ἀνεπισθητῶς ἀπὸ τὸ μνημονικὸν σας, καὶ κατηντήσατε εἰς τόσα ἐλαττώματα, ὅσα ἀφαιρῶντα ἀπὸ σᾶς τὴν ἐνθύμησιν τῆς ἀπὸ τὸν θράμβον περιαιτωμένης εἰς τοὺς νικῶντας δόξης, σᾶς προσάπτων ὄνειδος· ἀπεμακρύνετε ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ προσηγορικῆς σας Πατριωτισμοῦ, καὶ ἐπομένως ἐσθέσθη καὶ ἡ φιλοτιμία σας· διότι ἀφιερώθητε εἰς τὸ ἐμπόριον, ζητοῦντες μᾶλλον τὴν ἀσφάλειαν παρὰ τὴν χύσιν μιᾶς βανίδος τοῦ αἵματός σας εἰς τὸν πόλεμον, διὰ τὴν λύτρωσιν τῆς Πατρίδος σας ἀπὸ τὸ Αἰγυπτιακὸν βδέλυγμα, προτιμῶντες τὴν εὐκαταφρόνητον παρὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ εὐ-

δαίμονα ζωὴν. Αἱ σκιάι ὁμως τῶν κατασφάγντων ἀφῶν φιλάτων σας, εἰς τὰ περὶ τὴν Καλαμάταν, Ἀγκαδίαν, Πύργον καὶ Γαστήνην περιϋπτάμεναι τὰ πτώματά των ἐκβοῦν ἐπικαλούμεναι σᾶς πρὸς ἐκδικησίαν των! οἱ εἰς τὰ ἐχθρικά φρούρια εὐρισκόμενοι αἰχμάλωτοι Πατριῶται σας καταβοῦν ἐναντίον σας, καὶ πλημμυροὶ ὁ Αἰθέρης ἀπὸ τῶν στεναγμῶν των τὰς ἀνθρώπιαις.

Πελοποννήσιοι! μεμψόμενος τὴν ἰδικὴν σας τωρινὴν ἀκινήσιαν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐτραγωδῶν τὰς δυστυχίας σας, δὲν ἀποσβέσω δόλο εἰς ἔσπαινον τῶν Ῥεμελιωτῶν, οἱ ὅποιοι ἔδειξαν, καὶ δείχνουν εἰς τὴν φρικτὴν μάστιχα πολιορκίαν τοῦ Μεσολογίου σταθερὸν τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ὑπὲρ τῆς ὑπαρξέως τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ θέλων νὰ ἐκκεντήσω τὴν φιλοτιμίαν σας ὑπενθυμίζω καὶ τὰς προσηγορίας σας ἀνδραγαθίας, ἐλεεινολογῶ τὴν νωχότητά σας, καὶ τὸ ἀκίνητον πρὸς τὸν πόλεμον· μὴ παρωπώθησθε εἰς τὰς ὀλίγας μὲ μίμψεις, ἀλλὰ αὐτοὶ σεῖς ἀποκαταστήσατε τὸν ἑαυτὸν σας ἀξίον παντὸς ἔσπαινε, ἐπανάρθουντες τὰς τωρινὰς μεγάλας σας ἐλλείψεις εἰς τὴν καταπονημένην ἡδὴ Πατρίδα σας, τρέχοντες πάντοτε εἰς τὸ στάδιον τῆς μάχης, ζητοῦντες σεῖς τοὺς Αἰγυπτίως, ἀλλ' ὅχι αὐτοὶ νὰ ἔρχονται νὰ σᾶς σηκώων ἀπὸ τὸ κραββάτι, καθὼς τὸ ἔπαθον περὶ τὰς ἀρχὰς τούτου τοῦ μηνὸς οἱ δυστυχεῖς Γαστηναῖοι.

Ἐνπνήσατε Πελοποννήσιοι! μιμηθῆτε τοὺς ἀδελφούς σας Ῥεμελιώτας, ἴρξατε νὰ ἐκδικηθῆτε τῶν ἀδίκως φορευθέντων ἀδελφῶν σας, Πατριωτῶν σας καὶ φιλάτων σας τὸ αἷμα. Τὸ στάδιον τῆς μάχης εἶναι ἀνεκτὸν ἀκόμη· ἔχετε εἰσέτι καιρὸν νὰ κλείσετε τὰ στόματα τῶν κατηγόρων σας μὲ τὰς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων νίκας σας· ὁ στέφανος τῆς δόξης φυλάττεται καὶ διὰ σᾶς· μὴν ὑποφέρετε τὸ ὄνομα τοῦ δειλοῦ· δεῖξατε ὅτι ζοῦν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διεδήλωσαν εἰς τὸ Βαλτέτσι, Δερβενάκια, καὶ Κορινθιακὰς πεδιάδας τί θέλει νὰ εἴπῃ Πελοποννησιακὸν τῶφέκι.

Παρακαλεῖται ὁ κύριος Συντάκτης ἵνα καταχωρήσῃ τὴν παρούσαν εἰς τὰ Ἑλ. Χρονικά· Ἐν Μεσολογίῳ. Τῆ 26 Νοεμβρίου. 1825.

Ὁ Πατριώτης σας Π. Βενδραμῆς.